

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Vy kročení

Vstupujeme do nového roku a spolu s tím i do neznámé budoucnosti. Budoucnost je vždycky neznámá, nejen na prahu nového roku, jinak to ani být nemůže. Pokud jsme si příliš jistí tím, co přinese, snadno se zklameme. Máme-li naopak z budoucnosti strach, doznáváme se tím ke své slabé víře. Většinou ale tak jako tak budoucí věci nějak plánujeme, byť s vědomím, že „člověk mívá, Pán Bůh mění“. Plánuje se i v rámci naší arcidiecéze. Pastorační priority na tento školní rok byly uveřejněny mj. v zářijovém čísle našeho farního zpravodaje. Právě přelom roku je ve znamení jedné z těchto priorit, jíž je „pout' důvěry“ – evropské setkání mladých organizované komunitou z Taizé. Srdečné díky všem, kdo se i v rámci naší farnosti ujali mladých poutníků a organizace setkání v Berouně. Další pastorační priority, související především s šířením evangelia, byly diskutovány také na posledním setkání pastorační rady farnosti. Ve farnosti působí skupiny věřících, které se nejen scházejí k upevnění vlastní víry, k utužení vzájemných vztahů či ke službě farnosti, ale mají i potenciál působit více navenek. Vzali jsme si za úkol v těchto skupinách o pastoračních prioritách diecéze hovořit a hledat konkrétní kroky, jak nejen upevnit vlastní identitu, ale také více vyjít ze sebe. Je přece na co navazovat. Ve farnosti máme Katolickou mateřskou školu, skautské středisko, rozvětvenou charitu, chrámový sbor, Svatojánská společnost a Sdružení sv. Ludmily přispívají k péči o naše poutní místa a jejich návštěvníky, nově se děje mnoho dobrých aktivit v Počaplech (viz příspěvek Přátel kostela v Počaplech na str. 3), setkávají se maminky, společenství mládeže, modlitební společenství, setkáváme se také nad Božím slovem. Na příští pastorační radě (10.3.2015) počítáme i s účastí některých zástupců zmíněných skupin, abychom tyto diskuze vyhodnotili. V Praze se začátkem června chystá městská misie, rovněž jedna z pastoračních priorit, lze však dobře využít např. i již tradiční Noc kostelů (29.5.2015) k tomu, abychom jako křesťané o sobě a o své víře dali trochu vědět. Nepochybně ale při všem plánování nesmíme ztratit ochotu „vložit svou ruku do ruky Boží“.

*Řekl jsem andělovi, který stál
u brány nového roku:*

*„Dej mi světlo, abych jistou nohou
mohl vykročit do neznáma.“*

Ale on mi odpověděl:

*„Jen jdi temnotou a vlož svou ruku
do ruky Boží, to je lepší než světlo
a jistější než známá cesta.“*

Zprávy z farnosti

- **Biblické hodiny**
se konají každé *pondělí od 16.30* na faře. Věnujeme se nyní proroku Izajášovi. (Od 18 do 18.45 se konává setkání nad Matoušovým evangeliem.)
- **Tichá adorace po večerní mši svaté**
se koná *každé úterý*. Nejsvětější svátost bývá vystavena 20 min.
- **Příprava dospělých ke křtu**
se koná *každou středu od 18.00 hodin*.
- **Společenství mládeže**
Pravidelná setkání mládeže probíhají *každý čtvrtek od 19 do 20 hodin*. Vede Ivana Vašků (602 945 017).
- **Návštěvy nemocných**
Naše nemocné a dříve narozené, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb nebo se ocitli vinou nemoci v těžké životní situaci, rádi kdykoli navštívíme. Neváhejte se prosím ozvat na naše tel. čísla 608 524 408 (P. Petr Bouška) nebo 733 741 874 (P. Jaroslav Miškovský).
- **Slavnost Zjevení Páně**
oslavíme v Berouně v úterý 6. ledna při mši sv. v 18 hod. (v Loděnici v 17 hod.) a v ostatních kostelích naší farnosti (kromě Vráže) v sobotu 3. a v neděli 4. ledna v rámci pravidelných bohoslužeb. Bude se žehnat voda, kadidlo a křída.
- **Svátek Křtu Páně – 11. ledna**
V neděli 11. ledna završíme svátkem Křtu Páně dobu vánoční.
- **Vikariátní konference – 20. ledna**
V úterý 20. ledna se v **Berouně** uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, bude v kapli Povýšení sv. kříže od 9.00 hodin. Večerní mše v 18 hod. se rovněž koná.
- **Modlitební společenství**
Modlitební setkání se konají v lednu mimořádně podle tohoto rozvrhu:
 - 3. čtvrtek v měsíci - **15.1.** – kurz BETA - **od 19.30** do 21.00 hodin **na faře v Berouně**. Téma: Moje zaměstnání... je to Boží vůle? (přeloženo z prosince).
 - 4. čtvrtek v měsíci - **22.1.** - **na Tetíně od 20.00 hod.** u sv. Kateřiny a poté na faře (pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.50 hod).
 - 5. čtvrtek v měsíci - **29.1.** **v kostele na Tmani od 20.00 hod.** (pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.40 hod).Zveme Vás k společné modlitbě. tým MS
- **Setkání Taizé - ohlasy a sdílení**
Setkání pro organizační tým, hostitele a další příznivce Taizé se uskuteční v úterý 13.1. od 19 hod. na faře v Berouně.

- **Mikulášská sbírka na bohoslovce**

vynesla v Berouně 7.098,- Kč, na Tetíně 1.660,- Kč, v Počaplech 1.436,- Kč, v Loděnici 1000,- Kč, na Chyňavě 775,- Kč, ve Svatém Janu 588,- Kč, na Vráži 581,- Kč, v Nižboru 550,- Kč, v Hýskově 140,- Kč a v Hudlicích 10,- Kč.

Z Počapel

Skončil kalendářní rok. Rok dynamický a hojně požehnaný. Když se ohlížíme zpět, pocítujeme hlubokou vděčnost vůči Pánu Bohu a všem lidem, s nimiž jsme mohli rok 2014 sdílet.

S P. Radimem jsme u nás v plném rozsahu oslavili velikonoční triduum a při velikonoční vigílii jsme prožili křest paní Markéty Františky.

Navázali jsme spolupráci s městem Králův Dvůr, pravidelně přispíváme do Královodvorského zpravodaje a získali jsme grant na koncert a výstavu o historii našeho kostela. Koncert Hornického pěveckého sboru se uskutečnil v červnu a výstava byla zahájena v říjnu. V listopadu pak vyšel kalendář na rok 2015 s přetiskem výstavy.

Další iniciativou bylo zpřístupnění kostela každou neděli odpoledne. Dobrovolníci se střídají v hlídání kostela a návštěvníci jsou vděční za možnost vstoupit do chrámu.

Od dubna putuje po domovech zájemců schönstattská Putovní svatyně.

V květnu se náš kostel poprvé zúčastnil Noci kostelů a připravený program k nám přivedl značný počet zájemců. A protože se plakátky na chystané akce nevešly do stávající malé vitríny, dostali jsme vitrínu novou formátu A1.

V rámci utužování společenství farníků proběhlo o Letnicích a o pouti agapé na faře a táborák s kytarou na farní zahradě.

Hlavní akcí loňského roku byla oprava a znovuosazení věžního kříže a bání a oprava krovů ve věži. Díky všem zúčastněným a všem přispěvatelům máme od srpna na věži nádhernou dominantu. Spolu s osazením kříže jsme do věže kostela uložili poselství pro příští generace od našeho společenství a od města Králův Dvůr.

Nedávno jsme darem z Velehradu obdrželi nové sedáky do lavic.

Na Štědrý den jsme se radovali z hojné účasti dětí na dětském programu a děkovali jsme Pánu za všechny lidi, kteří přišli na „půlnoční“ mši svatou. Ani se do kostela

nevešli. A další a další přicházejí v odpoledních hodinách, kdy je pro ně do 4. ledna 2015 denně náš kostel otevřen.

Je toho mnoho, co se u nás v loňském roce událo! Děkujeme všem za podporu – aktivní a hmatatelnou, ale i tu neviditelnou a ohromně mocnou – za podporu modlitbou a obětí. A děkujeme i našim duchovním pastýřům za jejich péči o nás. Všem a za všechno – DEO GRATIAS!

A již s radostí vyhlížíme rok právě začínající a vkládáme ho do rukou Pánu a naší milované Panně Marii Nanebevzaté.

* Těšíme se na zázemí na počapelské faře, které se pro počapelské farníky připravuje - místnost a sociální zařízení se samostatným vchodem, kde se budeme moci scházet, společně slavit, modlit se a sdílet.

* Připravuje se oprava žaluzií ve věži našeho kostela.

* Na jaře bude zbudována cyklostezka, která povede kolem našeho kostela a která může být impulsem k dalším aktivitám.

* Těšíme se na práci na farní kronice, kterou bychom rádi alespoň v hlavních rysech zkompletovali (nyní končí rokem 1967).

A hlavně se těšíme na další růst ve víře a na další dobrodružství s Pánem. Přijď, Pane Ježíši, žehnej našemu společenství i celé naší farnosti! Panno Maria Nanebevzatá, oroduj za nás!

Přátelé kostela v Počaplech

Z arcidiecéze

• **Ministrantské setkání pro mladší kluky**

se uskuteční v sobotu 10. ledna od 9.30 v Praze 4 – Kunraticích (pro mladší kluky cca od 7 do 15 let). Zahájení v kostele sv. Jakuba. Téma: Čistota – půl zdraví! Program: nácvik ministrantské služby, mše svatá, hry, soutěže, fotbálek. S sebou: 70 Kč na jídlo, oblečení a obuv do tělocvičny a pokud možno ministrantské oblečení. Ukončení v 16.00.

Bližší informace: P. Benedikt Hudema (ministranti@apha.cz, tel.: 724 209 774)

• **Ministrantské setkání pro starší kluky**

se koná 16. – 17. ledna od 18.00 v Praze – Kunraticích (pro starší kluky cca od 15 do 25 let).

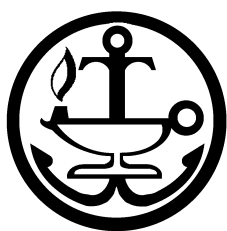
Program: zahájení v pátek mší svatou v kostele sv. Jakuba v Kunraticích. V sobotu ráno mše svatá, příležitost ke svátosti smíření, duchovní program, fotbálek, film. S sebou: 200 Kč na jídlo, sportovní a ministrantské oblečení. Bližší informace: P. Benedikt Hudema (benedikthudema@atlas.cz, tel.: 724 209 774)

• **Tematická víkendovka**

29.–31. ledna jsou mladí 12–17 let zváni na tematickou víkendovku s názvem Ďáblova bonboniéra. Začátek ve čtvrtek v 18.00 v kostele sv. Jakuba v Kunraticích, konec v sobotu odpoledne. S sebou: Bibli, spacák, přezůvky.

Účastnický poplatek: 300 Kč. Přihlášky nejlépe do 20. ledna na tel.: 733 161 614 nebo na mailu nazaret@apha.cz.

- **Tříkrálová sbírka**
bude v pražské arcidiecézi probíhat od 4. do 11. ledna 2015.
- **Týden modliteb za jednotu křesťanů**
V týdnu od 18. do 25. ledna jsme všichni zváni ke společným modlitbám za jednotu křesťanů.
- **Panelová diskuse k tématu Synody o rodině**
2. února od 19.00 se bude konat v sále Pastoračního střediska, Kolejní 4, Praha 6 Dejvice panelová diskuse k tématu Synody o rodině. Více na www.apha.cz/cpr.

*Skautské středisko
Radost a Naděje Beroun*

V tomto školním roce jsou schůzky LASIČEK (dívky od 6. do 9. třídy) opět ve čtvrtek pod vedením Kristýny Kodrasové a Adély Průšové, a to od 17 do 19 hodin. Sháníme k sobě pomocnou sílu v minimálním věku osmnácti let. Kdybyste o někom věděli, prosím kontaktujte Kristýnu Kodrasovou, tel.: 730 193 881.

Výprava Vlčat a Ocelotů na Karlík

(6.12.2014)

Ahoj, já jsem Adam. Je mi deset a chodím do oddílu Ocelotů. Zúčastnil jsem se této výpravy a Jan Marek mě požádal o to, abych napsal zápis z této výpravy. Tak tady je. Přeji příjemné čtení.

Celé to začalo tím, že jsme jeli vlakem do Černošic. Vlčata jela ještě o něco dál. Když jsme vystoupili z vlaku, začal nástup. Po nástupu jsme se všichni vydali na cestu. Ze začátku jsme šli po krajích silnic a po lávce závěsné konstrukce a pak zase po silnici, až jsme došli k okraji polní cesty, která vedla ke Krásné stráni. Ještě jsem neřekl, že celou dobu přšelo, takže jsme museli mít na sobě pláštěnky. Po cestě, až jsme došli k okraji Krásné stráně. Šli jsme po cestičce dál, až jsme došli na docela malý plácek, od kterého vedla cesta vzhůru.

Jan Marek nám řekl, abychom se šli poschovávat podél cesty a že na to máme tři minuty. Schoval jsem se s Pepou Rejskem a Rákosníkem.

Když nás našli, Pepa začal počítat kroky od cesty. Nevím přesně, kolik to bylo, ale přes deset určitě. Kryštof Hamouz byl jediný, koho nenašli, protože se schoval do hlubokého příkopu a nebyl z cesty vůbec vidět.

Když už jsme byli všichni pohromadě, Jan Marek řekl, že brzo přijde sraz s Vlčaty a řekl nám, že s nimi svedeme bitvu s papírovými koulemi. Začali jsme se chystat a

určili jsme hlídku. Když jsme došli na rozcestí, a Jan Marek se zeptal, co bychom udělali radši z těchto tří možností:

1. Zavolat Frantíkovi,
2. Jít horní cestou (delší)
3. Jít spodní cestou (kratší)

Většina hlasovala pro horní cestu a to bylo dobře, protože asi za 30 minut jsme uviděli Vlčata, jak se připravovala na to, až zaútočíme. Vlčata se rozdělila na tři skupiny a my jsme byli taky na tři skupiny. Já jsem byl s Janem Markem a Pepou. Když jsme vyběhli z úkrytu, začala mela. Koule lítaly, my jsme nejprve honili Mauglího skupinu. Abychom jim dali šanci, dali jsme každému z nich jednu kouli, aby mohli také hned bojovat. Když zbyli poslední dva vlčáci, byl snad nejhorší čas souboje. Byli jsme všichni od bahna. Nakonec jsem strefil jednoho z nich a ten další utekl.

Po bitvě byl čas na jídlo, které jsme si dali nahoře na zřícenině hradu Karlík. Právě při této pauze se nás ptal Jan Marek, jak se nám líbila hra. Já jsem řekl: „Zápis do kroniky super“.

Po jídle jsme začali sestupovat z kopce. Dole byla informační cedule, na které bylo popsáno, k čemu sloužil hrádek Karlík. Pak jsme vyšli (tentokrát už dohromady s Vlčaty) na louku, kde jsme si zahráli „Červená-Bílá“.

Když jsme dohráli, zjistil Vašek Laštovička, že ztratil mobil. Jan Marek s Matějem Vašků – Bobem šli spolu s Vaškem zpět hledat ho hledat. Zbytek šel s Frantíkem dál na Mořinku.

Při pauze volal Frantík Janu Markovi a ptal se jich, kde jsou. Mobil našli a byli už kousek za námi. My jsme se měli schovat za pláštěnky Frantíka a Mauglího. Když nás našli, šli jsme dál. Pod vrcholem zvaným „Polínka“ jsme si zahráli na policajty a zloděje. Byl jsem policajt a ti to měli dost náročné, protože jim každou chvílí z vězení někdo fouknul.

Když jsme došli na začátek Hlásné Třebáně, zjistil Jan Marek, že máme ještě hodinu čas, a tak jsme se vrátili o kousek zpátky. Tam jsme hráli různé běhací hry, např. Honičku trojic, a také jsme hráli jednu hru s míčkem.

Když jsme se vrátili do Třebáně, tak z některých už byly trosky (a jiní šli zase se zpěvem).

Na nádraží jsme chvíli čekali. Ve vlaku byla docela sranda, a když už jsme byli v Berouně, potkali jsme oddíl, do kterého jsem chodil před skautem a který vedla moje třídní.

Zapsal: Adam El-Dunia – člen oddílu Ocelotů

Rozhovory s členy skautského střediska

Adéla Hrubá

Milá Adélko,

jsi členka roverského oddílu (mládež od 1. ročníku SŠ až do 25 let). Bydlíš v Úhonicích (Praha – Západ), je ti 17 let. Studuješ třetí ročník na Střední škole hotelnictví a gastronomie Hotelu International v Dejvicích.

Od kdy jsi registrovaná v našem středisku?

Od ledna 2011, myslím.

Co se ti na skautingu líbí?

Líbí se mi ta spolupráce lidí, kteří jsou každý jiný, ale na skautu se dokáží sjednotit a táhnout za jeden provaz. Skauting je jako rodina. Spousta dobrodružství, výzev a srandy.

Co tě motivuje na roverském programu?

Máme supr vedoucího Sikiho, který s námi pořádá spoustu nezapomenutelných akcí a schůzek. Líbí se mi na roverských akcích.

Vypomáháš středisku?

Na letošním táboře 2014 jsem pomáhala připravit celotáborovou hru, která byla pro všechny věkové kategorie dětí. A snažím se pomáhat vždy, když je pomoc potřeba.

Jaká je tvá oblíbená skautská hra?

Zatím se mi nejvíce líbila na roverské schůzce moukovací hra a jiné, kde si všichni pořádně zablneme a zasmějeme se.

Vylepšila bys něco v našem středisku?

Ani nic, ve středisku se mi líbí tak, jak to je.

Jaký je tvůj nejlepší skautský zážitek?

No tenhle zážitek jsme zažili na táboře 2013, když nás Siki vzal na výpravu. Nejdříve jsme šli zkratkou a o to horší byla cesta, ovšem ten výhled stál za to. Pak, když nás před spaním strašili divočáci. Všichni vzpomínáme na tento výlet jako: „Bobrovu klobásku s hořčicí. :-D“ (smich)

Máš nějaké koníčky kromě skautingu?

Jako koníčka mám asi jen skauta. Zbytek času věnuji škole a rodině.

Víš, co chceš dělat po vystudování střední školy?

Vůbec nemám zdání, co bych chtěla dělat, až snad úspěšně dokončím čtyři roky studia.

Těšíš se na leden na nový rok 2015? Máš ráda sních?

Ano, na nový rok se těším. Sních mám hodně ráda. Moc ráda lyžuju, bobuju a určitě si postavím i sněhuláka, to k zimě patří.

Co nám sdělíš na závěr?

Ráda bych poděkovala celému skautskému středisku Radost a Naděje, ale i ostatním, kteří mu pomáhají nebo pomohli, za krásný další rok existence tohoto střediska. A popřála, aby se toto středisko rozrůstalo a aby se v něm ostatní cítili tak hezky, jak to jen půjde. :-)

Ze života svatých

Bl. Anděla z Foligna (4. ledna)

Je známou mystičkou z konce 13. a počátku 14. století. Narodila se r. 1248 ve Folignu v Itálii. Až do svých čtyřiceti let vedla normální rodinný život - byla vdaná a měla několik dětí. V různých obtížích a nouzi se stále utíkala v modlitbách ke sv. Františkovi z Assisi. Pak se rozhodla, že se vzdá dosavadního života, a plně se zasvětila Bohu. V létě 1291 se stala františkánskou terciářkou a ve svém rodném městě založila společenství Třetího řádu. Až do své smrti r. 1309 dostávala kajícnice mnoho důkazů Boží milosti. Anděla je pochována ve františkánském kostele ve Folignu v provincii Perugia, nedaleko Assisi.

Anděla z Foligna se zobrazuje jako františkánská terciářka s d'áblem na řetěze

-vac-

O mši svaté VII.

(Se svolením P. Michala Němečka znovu otiskujeme jeho zamyšlení nad významem jednotlivých prvků mešní liturgie, která vycházela ve zpravodaji v roce 2005.)

V minulém zastavení jsme začali mluvit o části mše svaté, která nese označení „přijímání“. Tato část bohoslužby začíná Modlitbou Páně a my jsme v našem vyprávění dospěli až k okamžiku těsně před svatým přijímáním.

Po zvolání „Hle, Beránek Boží...“ a naší odpovědi přijímá kněz. V tuto chvíli již začíná hrát hudba a lidé se pomalu řadí do průvodu ke svatému přijímání. První přijímá kněz, vždy přijímá pod obojí z právě přinesené oběti eucharistie. Také ostatní věřící mají přijímat z hostií proměněných při této mši svaté. Položili do ní svůj život a v proměněné podobě jim Pán tento dar vrací. (Samozřejmě chápeme, že jsou situace, kdy se naplnila zásoba hostií ve svatostánku a je nutné je spotřebovat. Nemělo by se tak ale činit v neděli.)

Zpěv není jen „vycpávkou“. Hraje na tomto místě důležitou roli: má vyjádřit

duchovní jednotu přijímajících a zdůraznit charakter společné hostiny. Má jít zásadně o píseň tematicky vhodnou ke svatému přijímání (je např. nevhodné zpívat mariánskou píseň).

Přijímající přistupují s úctou ke svatému přijímání a kněz jim podává hostii se slovy „Tělo Kristovo“. Tato výzva je výzvou k projevení víry, proto odpovídáme „Amen“, tedy věřím. V minulých letech se u nás zavedla možnost přijímání na ruku. Jde o technickou věc, přesto velmi krásnou. Přijímající položí jednu ruku do dlaně druhé ruky, a tak slovy sv. Efréma vytvoří „trůn pro krále nebes“. Poté, co mu do otevřené dlaně podá kněz hostii, přijímající ji druhou rukou vezme a položí si jí do úst. Takto podanou hostii není možné odnést do lavice a tam teprve přijmout. Je nutné ji přijmout hned na místě před knězem. Ve většině zemí Evropy a dalších státech světa je tato možnost povolena, nikoli však všude. Proto je vhodné při cestě do ciziny být připraven na to, že nám kněz odmítne podat na ruku, protože v dané zemi to není povoleno. Podává-li se pod obojí namáčením, pak logicky není možné položit hostii na ruku.

Všichni jsme pozváni, abychom se sytili ze stolu eucharistie, tedy tajemně se setkávali s naším Pánem, který uzdravuje, léčí, naplňuje požehnáním... Raniero Cantalamessa píše na adresu přijímání: „...ten, kdo jí Kristovo tělo, žije z něho, skrze něho, to je silou života, který pochází od něho; a žije pro něho, pro jeho slávu, pro jeho lásku, pro jeho království...“

V minulosti se v církvi vyskytl názor, že svaté přijímání je odměnou za dobrý život. To je ale nesprávné. Tridentský koncil říká: Eucharistie je „jako lék, který nás osvobozuje od každodenních vin a ochraňuje nás od těžkých hříchů...“ Proto ke svatému přijímání nemá přistupovat pouze ten, kdo má na sobě těžký hřích.

Ještě jedna věc podávající děsí. Pokud věřící chce projeviti svojí úctu k eucharistii pokleknutím, je to jistě zbožné. Ale je velmi nešikovné učinit tak těsně před podávajícím, protože on pozvedne hostii, ale věřící v té chvíli „zmizí“ k zemi. Při následném vstávání se nejednou stalo, že vyrazil prudkým pohybem podávajícímu hostii i misku z rukou. Proto poklekáme před přijímáním společně a zde již pokleknutí nekonáme. Ještě si neodpustím malou poznámku na adresu žáků a studentů: Velmi mne rozesmálo, když jeden student při svatém přijímání nastavil dlaně k přijetí eucharistie a ejhle, dlaně měl popsané tahákem...

Když jsme přijali eucharistického Krista, máme v tichu adorovat toto tajemství. Není nutné klečeti, mnohem více je důležité ztišit své nitro a naslouchat. To je také důvod, proč má po svatém přijímání být alespoň chvilku ticho. Toto ticho je výslovně požadované a je to místo nejnaternějšího setkání s Kristem. Na závěr svatého přijímání lze ještě vložit děkovnou eucharistickou píseň. Pokud tak ale učiníme, nelze nahradit tímto zpěvem posvátné ticho. Proto píseň zazní buď před tímto tichem, nebo po něm.

Závěr této části mše svaté tvoří modlitba po přijímání, která opět shrnuje všechny naše modlitby a uzavírá modlitební rámeček přijímání.

Fejetonově: *KALENDÁŘ 2012*

„A můžete se zastavit v zákristii pro kalendáře na nový rok, jsou letos za pouhých padesát korun,“ končí ohlášky po nedělní mši svaté. Nemám s sebou peníze, ale jdu si jeden výtisk aspoň zamluvit. „To nevadí, klidně si ho vezměte, dneska dáváme i na sekyru!“ komentuje mou prosbu P. Bouška. Nesu si domů nový kalendář. Musím si zapamatovat, jak vypadá. Mám pro to moc dobrý důvod.

Také před třemi lety jsem si přinesla domů nový kalendář, byl za neuvěřitelných třicet pět korun českých. („No nekupte to!“, slyším známý hlas ze Slavností sněženek.) Prolistovala jsem ho a uložila na obvyklé místo. Zapamatovala jsem si, že je MODRÝ. Přesněji - že titulní strana je MODRÁ. Jsou v něm různé kostely, kláštery a jiné sakrální stavby. Na Silvestra o půlnoci otevřu šampus, vzpomenu si na všechny své blízké, kteří už tu nejsou, připiju si na nový rok, pak sáhnu pro kalendář, uklidím starý a na jeho místo postavím nový. Staň se.

A tak se také stalo. Na Nový rok jsem vytáhla nový kalendář. Byl MODRÝ. Nový rok, neděle, 1. leden. Slavnost Matky Boží, Panny Marie. A nový rok 2012 se rozběhl obvyklým tempem. Už je tu sobota 14. ledna. Kalendář říká, že dnes bude úplněk. To je divné. Myslím, že Měsíc couvá. Ubývá. Něco tu nesouhlasí. Asi tady mají tiskovou chybu. To se stává. (Slyším hlas jedné své někdejší kolegyně, která všechny podobné chyby komentovala slovy „Jsou to blbci“. Říkala to už za komunistů a také je tím obvykle myslela. Ale úsloví se vžilo a používalo se plynule i v nových časech. Jsou to blbci. Mají tu špatně úplněk.) Čas běží dál, už je tu únor, 7. týden, pondělí třináctého. Co je to za nesmysl? Zase úplněk! Vždyť byl asi před týdnem, teď Měsíc zase ubývá, ten kalendář je samá chyba, prostě aušus. Jsou to blbci! Únor pokračoval dál, blížil se březen. Otočila jsem stránky v kalendáři na 9. týden. Je to možné? JE TO VŮBEC MOŽNÉ?! Přece je přestupný rok, a tady chybí 29. únor! Ten kalendář je naprostý zmetek! AUŠUS! Úplňky špatně, 29. únor chybí... Teď už přece nic nemůže souhlasit! Listuji dál, kdy jsou Velikonoce. Ty se přece řídí podle úplňku a jarní rovnodennosti a mají být letos začátkem dubna, slavnost Zmrtvýchvstání Páně má být osmého. V kalendáři je to ovšem až za osm dní. Jo tak ony jim ty úplňky nevyšly, tak jim ani Velikonoce nemohly vyjít! No to snad není možné! Hlavní křesťanské svátky! Tak proto ty kalendáře stály jen pětatřicet korun! JE TO AUŠUS!! A JSOU TO BLBCI!!! Zrak mi padne nahoru na záhlaví stránky. Nevěřím svým očím - 15. týden, duben 2006! Tak oni si klidně otiskli kus starého kalendáře do roku 2012 a klidně nám to prodali! Listuji zpět na titulní stranu - a zase nevěřím svým očím: vždyť je to kalendář na rok 2006!!! Tak oni nám snad prodali staré kalendáře?! Za pětatřicet korun?! JSOU TO BLBCI! Nebo my jsme... A že si toho nikdo nevšiml? To je hodně divné! Co jsem si to vlastně přinesla? Otvírám dvířka skříňky a sahám na obvyklé místo. Leží tam kalendář. JE MODRÝ. Jsou v něm různé kostely, kláštery a jiné sakrální stavby. JE TO KALENDÁŘ NA ROK 2012. Je to kalendář na letošní rok. Ten z roku 2006 zůstal čisťounký, nepopsaný a nepoužitý prostě proto, že jsem před šesti lety měla dva a rozhodla jsem se pro ten druhý. Tváří se naprosto nevinně. Ty popsané stojí vzorně vpravo a tváří se také nevinně.

Jen pár zlomků vteřiny mi trvá, než pochopím podstatu věci. Je to prosté, milý Watsone. Dva měsíce zírám do šest let starého kalendáře a nevdá mi to. Nevšimnu si letopočtu, protože po dva měsíce souhlasí data a dny v týdnu. Nebýt přestupný rok, otáčela bych listy klidně dál až do Velikonoc. Pak by mi to možná došlo. Do té doby bych si ještě párkrát řekla to obligátní JSOU TO BLBCI. Teď mohu konečně věci nazvat pravým jménem. Je to prosté, milý Watsone. Vážení přátelé, ano. Přiznávám to dobrovolně. Největší BLBEC JSEM JÁ. Kalendář na další rok je ZLATÝ a jmenuje se JIHOČESKÉ MADONY. Pokusím se zapamatovat si to. A hlavně – uložím ho na jiné místo. Doufám jen, že ho na Silvestra najdu.

-lf-

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na leden:**

„Za řeholníky a řeholnice, aby v tomto roce, který je věnován zasvěcenému životu, znovu objevili radost z následování Krista a s horlivostí se věnovali službě chudým.“

Farní kronika

- **Křtiny:** V prosinci byla v naší farnosti pokřtěna Vivien Veronika Hojsáková.
- **Pohřby:** Na věčnost jsme vyprovodili paní Margitu Haluškovou a paní Boženu Krokovou.

*

Květiny na oltář

Povězte, co jste viděli,
pastýři v Betlémě?
Boha z Boha jsme viděli
spícího na seně.

Povězte, všichni věřící,
co se to stalo dnes
v úžasném pozdvihování,
když kánon četl kněz?

Boha z Boha jsme viděli,
jenž stvořil celý svět.
Ležel tichý a bezmocný
na oltáři jak květ.

Co do jeslí a na oltář
Ho stáhlo z neznáma?
A ticho odpovídá nám -
to láska - láska má.

Digby Mackworth Dolben (1848 - 67)

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Berountel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

<i>Bohoslužby:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				17.30		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30			17.00		17.00	
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

Kontakty:**P. Petr Bouška - administrátor**

e-mail: petr.bouska@centrum.cz,

mobil: 608 524 408

P. Jaroslav Miškovský - kaplan

e-mail: jmisk@volny.cz,

mobil: 733 741 874

P. Jozef Sudor – kaplan

e-mail: sudorjozef@gmail.com

mobil: +421 903 864 774

P. Josef Moulík - výpomocný**duchovní (Loděnice)**

mobil: 722 206 057

**Pavel Kodras – odborný asistent
vikariátu**

e-mail: pavel.kodras@apha.cz, mobil:

602 465 797

*trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti:***Josef Jonáš (Zdice)**

e-mail: josef.jonas@web.de,

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzílek (Vráž)

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz,

mobil: 732 281 293

Lukáš Petřvalský - titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com,

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti BerounPísemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj**Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800**